

OTON POLAK

Maribor – Židovski stolp, 1951, jedkanica, 32 x 40 cm

Oton Polak (1917–2011, Maribor) se je sprva izučil za geografa in kartografa. Preživljal se je kot gozdarski tehnik, kar mu je približalo gozd tudi kot likovni motiv, s katerim se je ukvarjal pozneje. K slikarstvu ga je spodbudil zlasti Maks Kavčič in odločil se je za študij na zagrebški likovni akademiji. Prekinila ga je 2. svetovna vojna, ko je bil prisilno mobiliziran v nemško vojsko in poslan na zahodno fronto. V Caenu v Franciji se je predal zaveznikom in nekaj časa portretiral žene francoskih oficirjev. Zatem se je vrnil v Jugoslavijo, najprej v Split, kjer so ga dodelili v propagandni odsek partizanske brigade. Študij slikarstva po vojni je nadaljeval na Akademiji za upodabljajočo umetnost v Ljubljani kot član prve generacije študentov novoustanovljene akademije. Njegov opus obsega slike, risbe, grafike, tapiserije in mozaike.

Ciklus 30 jedkanic na temo starega Maribora, ki je nastal v času podiplomskega študija grafike (1950–1952), je bil nagrajen s Prešernovo nagrado. Tematika, ki so jo v obdobju med obema vojnoma v grafiki upodabljali Franjo Stiplovšek, Viktor Cotič in Josip Peteln, je na Polakovih delih podana s smislom za detajle in tektonsko grajenje kompozicije. Pri kadriranju se osredotoča na ožje in širše izseke ter dviga in spušča horizont, kar prinaša drugačne zorne kote, kot jih najdemo pri starejših mariborskih mestnih vedutah. Mestna veduta ostane eden osrednjih in najprepoznavnejših Polakovih motivov tudi v nadaljnjih desetletjih. Pritegnili sta ga strnjenost in urejenost starih mestnih jeder.